

Til lovforslag nr. L 1. Betænkning afgivet af Europaudvalget den 24. april 1998

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber

(Danmarks ratifikation af Amsterdamtraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, Traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til udenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) anbefaler Amsterdamtraktaten. EU er den bedste vej til fred, stabilitet og velstand i det Europa, vi er en del af. Danskerne tilsluttede sig EF i 1972 og sagde dermed ja til et politisk og økonomisk fællesskab. Det Europæiske Fællesskab blev til, fordi man klart erkendte, hvilke problemer der havde ført til Anden Verdenskrig: Dårlig økonomi, svage demokratier og fanatisk nationalisme. Det må ikke ske igen. EF's mål var at sikre økonomisk fremgang, at styrke demokratierne og at skabe social tryghed. Det Europæiske Fællesskab er først og fremmest et politisk projekt, hvor samhandel frit over grænserne spiller en vigtig rolle. Hovedformålet er at skabe et forpligtende samarbejde i Europa, hvor de store ikke kan styre på bekostning af de små lande, og hvor uenighed ikke fører til krig, men til forhandlinger og løs-

ninger. Man kan sige meget om den manglende europæiske indsats i krigen i det tidligere Jugoslavien, men det lykkedes i hvert fald at forhindre, at Sarajevo for anden gang i dette århundrede førte verden ud i en storkrig.

Med Maastrichttraktaten blev EU født. Amsterdamtraktaten er et nødvendigt skridt videre. Amsterdamtraktaten skaber mere åbenhed og demokrati, som netop Danmark har arbejdet meget for. Vi får en effektiv bekæmpelse af international kriminalitet, så blandt andet narkobander ikke kan få frit spil. Amsterdamtraktaten betyder også en forstærket indsats for miljø og mod forurening - der jo ikke stopper ved grænsen - en fælles indsats for lavere arbejdsløshed, en tydeligere udformning af nærhedsprincippet og en traktatfæstelse af menneskerettighederne. CD er tilfreds med Amsterdamtraktaten, selv om vi godt kunne have ønsket at gå videre. For eksempel ønsker CD endnu klarere regler for, hvad EU skal tage sig af, og hvad det enkelte land selv skal klare.

Danmark er verdensmester i det samarbejden- de folkestyre, og sådan skal EU også være. Når man samarbejder, laver man kompromiser, og de store lande vil altid have et stort ord at skulle have sagt. Sådan hænger tingene nu engang sammen. Tanken med EU er, at vi nu er med i alle forhandlingerne, og at de store lande ikke kan træffe beslutninger hen over hovederne på os. Når reglerne først er vedtaget, skal vi naturligvis rette os efter dem. Men hele ideen er, at det skal

de andre lande også, og det er en stor fordel for netop de små lande.

Berlinmurens fald har givet enestående muligheder for at skabe et helt og nyt Europa. Men de nye demokratier i øst har det ikke let. Udgangspunktet kan næsten sammenlignes med det udbombede Vesteuropa efter Anden Verdenskrig. Østlandene skal have gang i deres økonomier, forbedre de sociale forhold og udvikle deres demokratier. Problemer med fanatisk nationalisme, der dukker frem sted efter sted, må ikke føre til nye konflikter eller krige. Derfor har de nye demokratier søgt om optagelse i EU, og derfor skal de med. Uden en vedtagelse af Amsterdamtraktaten risikerer vi at bremse for deres optagelse. En udvidelse af EU er den bedste garanti for en fredelig fremtid både her og i resten af Europa. Nogle danskere er bange for, at udvidelse af EU vil koste os job. Det er sandt, at danske virksomheder vil få ny konkurrence - men det gælder under alle omstændigheder, uanset om EU udvides eller ej. Derfor er det afgørende, at vi kommer til at konkurrere ud fra fælles spilleregler inden for EU. Dertil kommer fordelene ved det langt større åbne marked for salg af danske varer. Der er forskel på, om et hjemmemarked omfatter få millioner danskere eller flere hundrede millioner europæere i EU.

CD er tilfreds med Amsterdamtraktaten, selv om vi gerne var gået videre. Men for at slutte der, hvor det hele starter for CD: Hovedspørgsmålet er, om vi vil bygge videre på den europæiske freds- og samarbejdsmodel, eller om vi vil vende tilbage til den type Europa, der tidligere har skabt krig og uro? I CD mener vi ikke, at der er noget valg, og derfor er tilslutningen til Amsterdamtraktaten nødvendig.

Et andet mindretal inden for flertallet (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) ønsker i den forbindelse at udtale, at det nye traktatgrundlag baner vejen for et bedre samarbejde og for en historisk set vigtig udvidelse af Fællesskabet. Udvidelsen af EU skal først og fremmest ses i et sikkerhedspolitisk perspektiv. Den er afgørende for at skabe fred og stabilitet i Europa.

Kristeligt Folkeparti beklager imidlertid, at EU-medlemslandene under regeringskonferencen og med Amsterdamtraktaten ikke for alvor har løst de institutionelle problemer, som skal klares i forbindelse med EU-udvidelsen. Vi erkender imidlertid, at Amsterdamtraktaten udgør

det maksimalt opnåelige i den nuværende situation.

Helt afgørende er det, at de danske EU-forbehold vedrørende indre og retslige anliggender, fælles forsvar, fælles mønt og unionsborgerskabet er respekteret i Amsterdamtraktaten.

Amsterdamtraktaten forbedrer på flere punkter Maastrichttraktaten. På miljøområdet forbedres landenes mulighed for at bruge miljøgarantien, og i det nye beskæftigelseskapitel lægges der op til en bedre koordination af medlemslandenes beskæftigelsespolitik, der dog fortsat er et nationalt anliggende. Der bliver mere åbenhed i EU for eksempel i forhold til Ministerrådets lovgivning, ligesom nærhedsprincippet er blevet præciseret. Det betyder en klarere arbejdsfordeling mellem EU og medlemslandene.

Til gengæld er det betænkeligt, at Europa-Parlamentet med Amsterdamtraktaten får større indflydelse på lovgivningen i EU. Det bliver efter Kristeligt Folkepartis opfattelse på bekostning af Folketinget og de øvrige nationale parlamenter i EU.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og vil redegøre for sin stilling til det af et mindretal stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *andet mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og kan støtte det af et mindretal stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) stiller et ændringsforslag til lovforslaget, men indstiller i øvrigt selve lovforslaget til *forkastelse*. Mindretallet er imod, at der med denne traktat på en række områder bliver overført yderligere kompetence og indflydelse til EU. Det gælder både Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet. Regeringen har sagt, at den nye traktat er bedre end den gamle. Men det er forkert stillet op. Amsterdamtraktaten kommer oven i Maastrichttraktaten. Den udbygger og udvider Unionstraktaten. Og vi ved, at det ikke er slut med Amsterdamtraktaten. Der vil komme flere traktater senere hen.

Regeringen og andre unionstilhængere har, lige siden Amsterdamtraktaten blev indgået på topmødet den 16.-18. juni 1997, fremhævet den ny traktat som en sejr for miljøet, beskæftigelsen

Bet. o. lovf. om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber

og åbenheden. Efter mindretallets opfattelse er dette ikke tilfældet.

De tungeste afsnit i Amsterdamtraktaten handler om flygtningepolitik, Schengen-politisamarbejde og udenrigspolitik. Det er her, traktaten virkelig flytter magt fra Folketinget til EU i modsætning til afsnittene om miljø og beskæftigelse, som er temmelig uforpligtende og næppe i praksis vil ændre udviklingen. Samtidig viser en analyse af traktaten, at den vil gøre det vanskeligere, ikke lettere, at optage nye lande i EU. Der skabes et »Fort Europa« med lukkede ydre grænser og nye skillelinjer ned gennem Østeuropa.

Med Amsterdamtraktaten åbnes der op for en videreudvikling af EU's politisamarbejde i retning af et overstatsligt forbundspoliti med omfattende registrering af millioner af mennesker. Det er veldokumenteret, at kontrollen med det eksisterende Schengenregister i Strasbourg ikke er betryggende, og med Amsterdamtraktaten åbnes for en kraftig udbygning af Europol. Bag de lukkede ydre grænser skabes der et overvågnings-samfund.

Amsterdamtraktaten vil give Unionen øget udenrigspolitisk handlekraft, og det bliver svært at forestille sig nye selvstændige danske initiativer i FN. Med Amsterdamtraktaten skærpes EU-landenes loyalitetsforpligtelser over for Unionen yderligere, og EU får mulighed for at vedtage vidtgående udenrigspolitiske aktioner, herunder militære aktioner under EU-flag. Den nye traktat indeholder en bestemmelse om, at EU kan træffe beslutninger om »kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse«. Samtidig sætter denne traktat EU i stand til at iværksætte militære aktioner uden FN-godkendelse - uden indhentning af mandat fra FN's Sikkerhedsråd. Med dannelsen af en enhed til analyse og planlægning af det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område har vi fået plantet kimen til et egentligt EU-udenrigsministerium.

Mindretallet opfatter traktatens afsnit om beskæftigelse og bekæmpelse af arbejdsløsheden som varm luft. Det er typisk, at der på dette område, i modsætning til området om retlige og indre anliggender, ikke er tale om forpligtende vedtagelser. Det er op til de enkelte lande selv at igangsætte initiativer, f.eks. i forhold til at bekæmpe arbejdsløsheden.

Samtidig med dette understreges det, at be-

skæftigelsespolitikken skal underordnes ØMU-kravene. Af traktaten fremgår det, at retningslinjerne om beskæftigelsen »skal være i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der vedtages i ØMU'en.

Det betyder, at hensynet til lav inflation og underskud fortsat vil veje tungere end hensynet til beskæftigelsen. Det er simpelt hen udtryk for traktatfæstelse af en konservativ økonomisk politik.

Læg dertil, at der på topmødet om ØMU'en og euroen i begyndelsen af maj 1998 lægges op til en vedtagelse, hvor det pålægges EU-landene at fortsætte med at konsolidere statsbudgetterne, og at denne politik skal have højeste prioritet her i 1998 og 1999.

Hvis vi kigger på den meget opreklamerede miljøgaranti, må mindretallet konstatere, at der ikke er hold i påstandene om, at vi har fået en bedre miljøgaranti. Mindretallet må konstatere, at der med traktatens formuleringer simpelt hen er sket en traktatfæstelse af den politik, som har eksisteret på området.

Det vil fortsat være Europa-Kommissionen og i sidste ende EF-Domstolen, der bestemmer, om Danmark må bevare eller indføre bedre miljøregler end EU's. Det står samtidig klart, at den reviderede garanti ikke giver mulighed for at forbyde vækstfremmere og pesticider, som EU har godkendt eller vil godkende. EU forbereder i øjeblikket godkendelse af en lang række pesticider, som i dag er forbudt i Danmark. Realiteten er, at miljøet blev svigtet i Amsterdam.

Det siges også, at vi har fået en forbedring af traktaten med indskrivelse af menneskerettighederne i denne. Men problemet er bare, at med indskrivelsen af menneskerettighederne i Unionstraktaten bliver det i sidste ende EF-Domstolen, som bliver den øverste myndighed på dette område, og ikke Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg. Et klart tilbageskridt.

Mindretallet må konstatere, at der ikke er meget at hente på plussiden. Derfor er der ikke røde eller grønne argumenter for at anbefale en godkendelse af Amsterdamtraktaten her i Folketinget eller for at stemme ja ved folkeafstemningen om den samme traktat den 28. maj 1998.

Et fjerde mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Mindretallet er inderlig modstander af ideen om en overnational europæisk union, hvor

Europas lande er reduceret til provinser i en centralistisk superstat. Partiet er derimod tilhænger af et europæisk frihandelssamarbejde såsom EU's frie Indre Marked.

Fremskridtspartiet er modstander af kvoter og andre regulerende bestemmelser over for industri, landbrug og fiskeri. Markedsøkonomien har overalt i verden demonstreret sin overlegenhed i forhold til planøkonomien. Prisstyring, politiske kvoter og planøkonomi har altid spillet fallit, hvor som helst disse principper har været anvendt.

Mindretallet agter derfor at stå fast mod ethvert yderligt tiltag i retning af centralisme og planøkonomi i Europa. EU har allerede i dag udviklet sig til en ukontrollabel bureaukratisk mastodont. Hvad vi har brug for, er ikke mere bureaukrati og centralisme, men et frihandelssamarbejde mellem Europas lande. Fremskridtspartiet ønsker således, at EU skal koncentrere sig om at sikre den europæiske frihandel.

En af formålsparagrafferne i den nuværende unionstraktat, Maastrichttraktaten, lyder: »Fællesskabet har til opgave at fremme et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten samt økonomisk og social samhørighed og solidaritet mellem medlemsstaterne.« Uforpligtende floskler som disse er som taget ud af et socialdemokratisk partiprogram og skal ikke være en del af EU's traktatgrundlag. EU skal kun have magt til at sikre frihandelen i Europa og intet andet.

Med Amsterdamtraktaten søger unionstilhængerne nu at moralisere yderligere på borgernes vegne. Alle EU's fine, men uforpligtende hensigtserklæringer om fred, frihed, sikkerhed, stabilitet, retfærdighed, politisk solidaritet og ligestilling m.v. skal få traktaten til at glide lettere ned hos borgerne. De positive ord dækker imidlertid over, at EU skal have mere magt på nationalstaternes bekostning.

Maastrichttraktaten om udvidelsen af EF-samarbejdet til den Europæiske Union var et stort skridt væk fra princippet om et klart afgrænset frihandelssamarbejde mellem selvstændige nationer. Derfor anbefalede Fremskridtspartiet befolkningen at stemme nej ved de to folkeafstemninger om traktaten i 1992-93. De 4 danske forbehold, som blev vedtaget i 1993, var ubetydelige og var slet ikke i stand til at afbøde de mange skadelige effekter af Maastrichttrak-

taten. Ikke desto mindre ønsker mindretallet at fastholde disse forbehold og at sikre, at de ikke bliver omgået. Det vil dog blot være ét af Fremskridtspartiets våben i den fortsatte kamp for Danmarks selvstændighed.

Den traktattekst, der blev vedtaget i Amsterdam i juni 1997, er endnu et skridt i den forkerte retning. Mere Union, mere overstatslig styring, mere planøkonomi, mere EU-indblanding i vores dagligdag og mere magt til EU gennem flere flertalsafgørelser. Magt, som kun kan tages ét sted fra: EU-landenes nationale parlamenter og dermed EU-landenes borgere. Det eneste, der kan stoppe en sådan udvikling, er et håndfast dansk nej ved folkeafstemningen i 1998. EU skal ikke være andet og mere end et frihandelssamarbejde, og den nye Unionstraktat er endnu et skridt på vej imod en føderal superstat. Fremskridtspartiet siger nej til overstatslig styring af Danmark og anbefaler derfor befolkningen at stemme nej til Amsterdamtraktaten. Den danske selvbestemmelsesret skal ikke udhules yderligere.

Fremskridtspartiet er tilhænger af et europæisk samarbejde, men er modstander af den socialdemokratiske superstat, som EU i de seneste år har udvikle sig til. Det europæiske samarbejde skal være samarbejde om frihandel mellem frie, selvstændige nationer og ikke en centralistisk direktivfabrik, der styrer hver en detalje af danskernes og andre europæeres hverdag. EU's indblanding i danskernes hverdag er siden vedtagelsen af Maastrichttraktaten i 1993 steget eksplisv. Derfor er det nu, at vi må sige stop.

Amsterdamtraktaten er endnu et skridt i den forkerte retning, og Fremskridtspartiet anbefaler derfor danskerne at stemme nej til Amsterdamtraktaten ved folkeafstemningen.

Der er mindst 10 gode grunde til at stemme nej til Amsterdamtraktaten:

- 1 Amsterdamtraktaten betyder endnu mere union og endnu mindre dansk suverænitet.
 - EU går fra at være nationernes Europa til at blive en Europæisk Nation.
- 2 Amsterdamtraktaten betyder flere flertalsafgørelser og dermed mindre dansk indflydelse i EU.
 - Det er vigtigt at bevare vetoretten, så de enkelte lande kan sige fra, når EU bliver for vanvittig.
- 3 Amsterdamtraktaten betyder endnu større

- danske udgifter til EU's strukturfonde og EU's landbrugsstøtteordninger.
- Traktaten ændrer ikke på fonde og støtteordninger, hvorfor optagelse af nye medlemslande kommer til at koste meget dyrt.
- 4 Amsterdamtraktaten betyder endnu mere EU-indblanding i dansk beskæftigelsespolitik og socialpolitik.
- Harmoniseringer i EU og særlige rettigheder betyder, at danske overenskomster og sociale ordninger som folkepensionen bliver undergraved.
- 5 Amsterdamtraktaten betyder reelt en fjernelse af den danske undtagelse over for deltagelse i EU's retspolitiske samarbejde, herunder Schengen-samarbejdet.
- Retspolitikken overgår til flertalsafgørelser, og dermed undergraves det danske forbehold, ligesom vi ikke længere kan komme ud af Schengen-samarbejdet, når det fejler.
- 6 Amsterdamtraktaten vil intensivere strømmen af direktiver fra Bruxelles.
- EU-systemet finder hele tiden på nye områder, der skal harmoniseres og underkastes direktiver. Folketinget bliver reduceret til et sogneråd, når EU-lovmøllen maller.
- 7 Amsterdamtraktaten åbner ikke for frihandel med Østeuropa, men vil efter en længere årrække kun give et begrænset antal østeuropæiske lande adgang til de vesteuropæiske markeder.
- Vejen til velfærd og fremgang i Østeuropa er betingelsesløs frihandel med alle landene. EU har udvalgt nogle få til alt for tidligt medlemskab. Det vil koste os store udgifter.
- 8 Amsterdamtraktaten er ikke nødvendig for at kunne udvide EU med Østeuropa.
- Sverige, Østrig og Finland kom med i EU uden traktatændringer. Derfor kan nye lande også komme med, uden at vi skal have en Amsterdamtraktat.
- 9 Amsterdamtraktaten er endnu et skridt på vej mod en centralistisk, socialistisk og planøkonomisk superstat.
- 12 ud af 15 regeringschefer bag Amsterdamtraktaten er socialister. De har skrevet deres politiske drøm for Europa. Det bliver et mareridt for det frie marked.
- 10 Amsterdamtraktaten sikrer ikke freden i Europa. Det gør derimod den europæiske frihandel og de europæiske landes medlemskab af NATO.
- Østeuropas lande skal have sikkerhed gennem NATO-optagelse, EU skal ikke være Europas militærmagt, men et frihandelssamarbejde. Fri handel giver frie folk.
- I stedet for Amsterdamtraktaten har Fremskridtspartiet en række visioner for, hvordan EU-samarbejdet i stedet bør foregå. Det har vi formuleret som
- 10 visioner for Fremtidens Europa*
- Uanset udfaldet af folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten vil Fremskridtspartiet også fremover arbejde for:
- 1 Et liberalt og frit Europa med frihandel og fri bevægelighed over landegrænserne for varer, tjenesteydelser, kapital og arbejdskraft.
 - 2 Et Europa, hvor EU kun har til opgave at sikre den europæiske frihandel.
 - 3 Et Europa, hvor det er klart, at kontinentet Europa og institutionen EU er to forskellige ting.
 - 4 Et Europa, hvor dansk lovgivning på ny bliver Folketingets ansvar, og hvor kun lovgivning, der søger at hindre den europæiske frihandel, skal være underlagt EU's beslutninger.
 - 5 Et EU, som hverken beskæftiger sig med landbrugstilskud, økonomisk omfordeling eller andre aktiviteter, der intet har med frihandel at gøre.
 - 6 Et EU, hvor de østeuropæiske lande frit kan handle med Vesteuropa.
 - 7 Et EU uden en militær dimension og uden indblanding i udenrigspolitik.
 - 8 Et EU, hvor borgere og virksomheder selv bestemmer, hvilken valuta de ønsker at bruge.
 - 9 Et Europa med et effektivt, men frivilligt samarbejde mellem de europæiske landes nationale politikmyndigheder.
 - 10 Et Europa, hvor det mellemstatslige miljø-samarbejde styrkes.
- Fremskridtspartiet ønsker et nationernes Europa - ikke en europæisk nation. Hvis Amsterdamtraktaten vedtages, vil udviklingen mod

en europæisk nation fortsætte med uformindsket styrke. Men Fremskridtspartiet tror på retten til at være forskellig - også i Europa. Derfor anbefaler vi et nej til centralisme og bureaukrati og et ja til fred og frihandel: Stem nej til Amsterdamtraktaten.

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (DF):

Til § 2

1) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af § 4, nr. 14, tilføjes efter litra b som nye litraer:

- »c) artikel J 7 i afsnit V i traktaten om den Europæiske Union, som affattet ved Amsterdamtraktatens artikel 1, nr. 10, og
- d) retsakter, som bygger på en anvendelse af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om den Europæiske Union, der ligger uden for suverænitetstildelingen som fastlagt i denne lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber.«

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ved den foreslåede tilføjelse af litra c sikres det, at alle beslutninger truffet i medfør af artikel J 7 er omfattet af den danske undtagelse. Det vil sige betragtes som beslutninger med indvirkning på forsvarsområdet, jf. den danske protokol. Når det er nødvendigt med denne præcisering, skyldes det, at Keld Albrechtsen i en række spørgsmål til udenrigsministeren har søgt at få afklaret rækkevidden af den danske undtagelse uden at kunne få klart svar. Ministeren har således ikke

villet oplyse, om alle beslutninger om militære aktioner i medfør af artikel J 7, stk. 2, er omfattet af den danske undtagelse, eller om Danmark kan deltage i beslutninger om kampstyrkers anvendelse i tilfælde, hvor regeringen ikke mener, at en sådan beslutning har indvirkning på forsvarsområdet.

Hvis sådanne beslutninger er omfattet af den danske undtagelse, deltager Danmark ikke i beslutningen. Er beslutningen derimod ikke omfattet af undtagelsen, kan Danmark deltage med voret. Det er afgørende at få afklaret, om det ene eller det andet er tilfældet.

Højesteret fastslog i en dom af 6. april 1998, at det ikke i medfør af grundlovens § 20 kan overlades til en international organisation at udstede retsakter eller træffe afgørelser, som strider mod bestemmelser i grundloven, herunder dennes frihedsrettigheder. Højesteret fastslog endvidere følgende:

»Danske domstole må derfor anse en EF-retsakt for uanvendelig i Danmark, hvis der skulle opstå den ekstraordinære situation, at det med den fornødne sikkerhed kan fastslås, at en EF-retsakt, der er opretholdt af EF-Domstolen, bygger på en anvendelse af traktaten, der ligger uden for suverænitetstildelingen ifølge tiltrædelsesloven.«

Med den foreslåede tilføjelse af litra d indarbejdes dette princip i tiltrædelsesloven. Dette har bl.a. den virkning, at Danmark dermed har taget forbehold i forhold til Amsterdamtraktatens protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, punkt 2, hvori det hedder:

»...de principper for forholdet mellem national lovgivning og fællesskabslovgivning, som Domstolen har udviklet, berøres ikke...«.

Per Kaalund (S) Jens Peter Verner (S) Klaus Hækkerup (S) Claus Larsen-Jensen (S)

Jacob Buksti (S) fmd. Holger K. Nielsen (SF) Susanne Clemensen (CD)

Elisabeth Arnold (RV) nfm. Keld Albrechtsen (EL) Charlotte Antonsen (V)

Eva Kjer Hansen (V) Svend Erik Hovmand (V) Jann Sjursen (KRF) Lene Espersen (KF)

Henning Grove (KF) Kristian Thulesen Dahl (DF) Kim Behnke (FP)